

॥ रुद्रहृदयोपनिषत् ॥

यद्ब्रह्म रुद्रहृदयमहाविद्याप्रकाशितम् ।
तद्ब्रह्ममात्रावस्थानपदवीमधुना भजे ॥
ॐ सह नाववतु ॥ सह नौ भुनक्तु ॥ सह वीर्यं करवावहै ॥
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
हरिः ॐ ॥
हृदयं कुण्डली भस्मरुद्राक्षगणदर्शनम् ।
तारसारं महावाक्यं पञ्चब्रह्माग्निहोत्रकम् ॥ १ ॥
प्रणम्य शिरसा पादौ शुको व्यासमुवाच ह ।
को देवः सर्वदेवेषु कस्मिन्देवाश्च सर्वशः ॥ २ ॥
कस्य शुश्रूषणान्नित्यं प्रीता देवा भवन्ति मे ।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच पिता शुक्लम् ॥ ३ ॥
सर्वदेवात्मको रुद्रः सर्वे देवाः शिवात्मकाः ।
रुद्रस्य दक्षिणे पार्श्वे रविर्ब्रह्मा त्रयोऽग्नयः ॥ ४ ॥
वामपार्श्वे उमा देवी विष्णुः सोमोऽपि ते त्रयः ।
या उमा सा स्वयं विष्णुर्यो विष्णुः स हि चन्द्रमाः ॥ ५ ॥
ये नमस्यन्ति गोविन्दं ते नमस्यन्ति शङ्करम् ।
येऽर्चयन्ति हरिं भक्त्या तेऽर्चयन्ति वृषध्वजम् ॥ ६ ॥
ये द्विषन्ति विरूपाक्षं ते द्विषन्ति जनार्दनम् ।
ये रुद्रं नाभिजानन्ति ते न जानन्ति केशवम् ॥ ७ ॥
रुद्रात्प्रवर्तते बीजं बीजयोनिर्जनार्दनः ।
यो रुद्रः स स्वयं ब्रह्मा यो ब्रह्मा स हुताशनः ॥ ८ ॥
ब्रह्मविष्णुमयो रुद्र अग्नीषोमात्कं जगत् ।
पुंलिङ्गं सर्वमीशानं स्त्रीलिङ्गं भगवत्युमा ॥ ९ ॥
उमारुद्रात्मिकाः सर्वाः ग्रजाः स्थावरजङ्गमाः ।
व्यक्तं सर्वमुमारूपमव्यक्तं तु महेश्वरम् ॥ १० ॥
उमा शङ्करयोगो यः स योगो विष्णुरुच्यते ।
यस्तु तस्मै नमस्कारं कुर्याद्भक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥
आत्मानं परमात्मानमन्तरात्मानमेव च ।
ज्ञात्वा त्रिविधमात्मानं परमात्मानमाश्रयेत् ॥ १२ ॥
अन्तरात्मा भवेद्ब्रह्मा परमात्मा महेश्वरः ।
सर्वेषामेव भूतानां विष्णुरात्मा सनातनः ॥ १३ ॥

अस्य त्रैलोक्यवृक्षस्य भूमौ विटपशाखिनः ।
 अग्रं मध्यं तथा मूलं विष्णुब्रह्ममहेश्वराः ॥ १४ ॥
 कार्यं विष्णुः क्रिया ब्रह्मा कारणं तु महेश्वरः ।
 प्रयोजनार्थं रुद्रेण मूर्तिरेका त्रिधा कृता ॥ १५ ॥
 धर्मो रुद्रो जगद्विष्णुः सर्वज्ञानं पितामहः ।
 श्रीरुद्र रुद्र रुद्रेति यस्तं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ १६ ॥
 कीर्तनात्सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 रुद्रो नर उमा नारी तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ १७ ॥
 रुद्रो ब्रह्मा उमा वाणी तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रो विष्णुरुमा लक्ष्मीस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ १८ ॥
 रुद्रः सूर्य उमा छाया तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रः सोम उमा तारा तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ १९ ॥
 रुद्रो दिवा उमा रात्रिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रो यज्ञ उमा वेदिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ २० ॥
 रुद्रो वह्निरुमा स्वाहा तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रो वेद उमा शास्तं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ २१ ॥
 रुद्रो वृक्ष उमा वल्ली तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रो गन्ध उमा पुष्पं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ २२ ॥
 रुद्रोऽर्थ अक्षरः सोमा तस्मै तस्यै नमो नमः ।
 रुद्रो लिङ्गमुमा पीठं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥ २३ ॥
 सर्वदेवात्मकं रुद्रं नमस्कुर्यात्पृथक्पृथक् ।
 एभिर्मन्त्रपदैरेव नमस्यामीशपार्वती ॥ २४ ॥
 यत्र यत्र भवेत्सार्धमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ।
 ब्रह्महा जलमध्ये तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥
 सर्वाधिष्ठानमद्वन्द्वं परं ब्रह्म सनातनम् ।
 सच्चिदानन्दरूपं तदवाङ्मनसगोचरम् ॥ २६ ॥
 तस्मिन्सुविदिते सर्वं विज्ञातं स्यादिदं शुक ।
 तदात्मकत्वात्सर्वस्य तस्माद्भिन्नं नहि क्वचित् ॥ २७ ॥
 द्वे विद्ये वेदितव्ये हि परा चैवापरा च ते ।
 तत्रापरा तु विद्यैषा ऋग्वेदो यजुरेव च ॥ २८ ॥
 सामवेदस्तथाथर्ववेदः शिक्षा मुनीश्वर ।
 कल्पो व्याकरणं चैव निरुक्तं छन्द एव च ॥ २९ ॥
 ज्योतिषं च यथा नात्मविषया अपि बुद्धयः ।
 अथैषा परमा विद्या ययात्मा परमाक्षरम् ॥ ३० ॥
 यत्तद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रं रूपवर्जितम् ।
 अचक्षुःश्रोत्रमत्यर्थं तदपाणिपदं तथा ॥ ३१ ॥

नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं च तदव्ययम् ।
 तद्भूतयोनिं पश्यन्ति धीरा आत्मानमात्मनि ॥ ३२ ॥
 यः सर्वज्ञः सर्वविद्यो यस्य ज्ञानमयं तपः ।
 तस्मादत्रान्नरूपेण जायते जगदावलिः ॥ ३३ ॥
 सत्यवद्भाति तत्सर्वं रज्जुसर्पवदास्थितम् ।
 तदेतदक्षरं सत्यं तद्विज्ञाय विमुच्यते ॥ ३४ ॥
 ज्ञानेनैव हि संसारविनाशो नैव कर्मणा ।
 श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं स्वगुरुं गच्छेद्यथाविधि ॥ ३५ ॥
 गुरुस्तस्मै परां विद्यां दद्याद्ब्रह्मात्मबोधिनीम् ।
 गुहायां निहितं साक्षादक्षरं वेद चेन्नरः ॥ ३६ ॥
 छित्त्वाऽविद्यामहाग्रन्थिं शिवं गच्छेत्सनातनम् ।
 तदेतदमृतं सत्यं तद्वोद्धव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ३७ ॥
 धनुस्तारं शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते ।
 अप्रमत्तेन वेद्धव्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ३८ ॥
 लक्ष्यं सर्वगतं चैव शरः सर्वगतो मुखः ।
 वेद्धा सर्वगतश्चैव शिवलक्ष्यं न संशयः ॥ ३९ ॥
 न तत्र चन्द्रार्कवपुः प्रकाशते

न वान्ति वाताः सकला देवताश्च ।

स एष देवः कृतभावभूतः

स्वयं विशुद्धो विरजः प्रकाशते ॥ ४० ॥

द्वौ सुपर्णौ शरीरेऽस्मिञ्जीवेशाक्ष्यौ सह स्थितौ ।
 तयोर्जीवः फलं भुङ्क्ते कर्मणो न महेश्वरः ॥ ४१ ॥
 केवलं साक्षिरूपेण विना भोगं महेश्वरः ।
 प्रकाशते स्वयं भेदः कल्पितो मायया तयोः ॥ ४२ ॥
 घटाकाशमटाकाशौ यथाकाशप्रभेदतः ।
 कल्पितौ परमौ जीवशिवरूपेण कल्पितौ ॥ ४३ ॥
 तत्त्वतश्च शिवः साक्षाच्चिज्जीवश्च स्वतः सदा ।
 चिच्चिदाकारतो भिन्ना न भिन्ना चित्त्वहानितः ॥ ४४ ॥
 चितश्चिन्न चिदाकारद्विद्यते जडरूपतः ।
 भिद्यते चेज्जडो भेदश्चिदेका सर्वदा खलु ॥ ४५ ॥
 तर्कतश्च प्रमाणाच्च चिदेकत्वव्यवस्थितेः ।
 चिदेकत्वपरिज्ञाने न शोचति न मुह्यति ॥ ४६ ॥
 अद्वैतं परमानन्दं शिवं याति तु कैवलम् ॥ ४७ ॥
 अधिष्ठानं समस्तस्य जगतः सत्यचिद्घनम् ।
 अहमस्मीति निश्चित्य वीतशोको भवेन्मुनिः ॥ ४८ ॥
 स्वशरीरे स्वयं ज्योतिःस्वरूपं सर्वसाक्षिणम् ।

क्षीणदोषाः प्रपश्यन्ति नेतरे माययावृताः ॥ ४९ ॥
एवं रूपपरिज्ञानं यस्यास्ति परयोगिनः ।
कुत्रचिद्गमनं नास्ति तस्य पूर्णस्वरूपिणः ॥ ५० ॥
आकाशमेकं संपूर्णं कुत्रचिन्नैव गच्छति ।
तद्वत्स्वात्मपरिज्ञानी कुत्रचिन्नैव गच्छति ॥ ५१ ॥
स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म यो वेद वै मुनिः ।
ब्रह्मैव भवति स्वस्थः सच्चिदानन्द मातृकः ॥ ५२ ॥
इत्युपनिषत् ॥
ॐ सह नाववतु ॥ सह नौ भुनक्तु ॥ सह वीर्यं करवावहै ॥
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
इति रुद्रहृदयोपनिषत्समाप्ता ॥

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated April 25, 2000